

PASAKA

AUGALŲ KARALYSTĖ

Ankstyvą pavasarį augalų karalystėje pramerkė akis ilgakasė, žydraakė gėlėle **paprastoji veronika**. Ji puikavosi savo melsvais, smulkiais žiedais, kuriuos aplankydavo **bitės, kamanės, boružės** bei **drugiai**. Ji buvo ne tik gražus daugiametis, bet ir vaistinis augalas, turintis vitamino C. Apsidairiusi aplinkui, pamatė daug įvairių augalų ir nutarė su jais susipažinti. Nubėgo taku į pamiškę ir aptiko **kiškiakopūščius**, kurie žydėjo baltais žiedais, o nuo vėjo prisilietimo sudrebėdavo ir suglausdavo savo žalius lapus. Šie augalai galėjo numalšinti troškulį bei buvo gausus vitamino C šaltinis. Kai kuriems žmonėms taip patiko **kiškiakopūščiai**, kad juos augindavo namuose, kaip dekoratyvinius augalus.

Kiek akys aprėpė, tarsi mažos saulutės, geltonavo **kiaulpienės**. Nors dauguma jas laikė piktžolėmis, tačiau **kiaulpienės** didžiavosi, kad jų ryški spalva privilioja daug **vabzdžių**, kurie ieško nektaro, o žmonės pavasarį naudoja įvairias augalo dalis maistui, o vėliau - vaistams. Jos džiaugėsi, kad turi daug pieno sulčių, o sėkloms subrendus, susidaro balti pūkų kamuoliukai, kuriuos labai mėgsta gauti vėjas ir vaikai. Sušlamėjo **geltonžiedis šalmutis**, kuris puikiai jautėsi po medžiais, krūmais ir net pavėsyje. Jo žiedai priminė šalną. Kadangi, tai buvo labai išraiškinga gėlė, ji tiko įvairioms puokštėms. Išgirdę minint geltoną spalvą, sujudo **ugniažolė ir aitrusis vėdrynas**. Juk jie žydi visą vasarą ir aplinkui pažįsta pievos ir pamiškės gyventojus. **Ugniažolė**, kurios visose dalyse gausu oranžinių, tirštų, nemalonaus kvapo sulčių, o **aitriojo vėdryno** nors aitrus kvapas, bet jo viršūnes puošia ryškūs geltoni žiedai, kuriuos aplanko įvairūs **vabaliukai**. Abu pasiguodė, kad nors ir gražūs, bet **nuodingi**. Gyvuliai neėda, tačiau rudenį šie augalai netenka nuodingų savybių ir šieną gyvuliai gali ėsti. **Krūminis builis** atsiduso, pamojavo savo smulkiais į skėtį susitelkusiais baltais žiedais, jis taip pat nemalonaus kvapo ir nepageidaujamas šiene.

- Aš taip pat, nors ir graži, ilgakaklė bet esu gyvuliams ir paukščiams **nuodinga**, - pareiškė aukštai iškėlusį savo purpurinę (rausvą) galvą **miškinė notra**. Netoliese gyvena mano giminaitės **baltažiedė notrelė**, kurios žiedai balti, bet ji taip pat **nuodinga** ir **dėmėtoji notrelė**, kuri žydi rausvai, bet - **nenuodinga**.

Daugiametė **miškinė notra, baltažiedė ir dėmėtoji notrelės** nenusiminė ir puikavosi savo plačiais karpytais lapais, džiūgavo, kad žmonės kai kurias jų dalis naudoja vaistams, o žiedus apdulkina **kamanės ir bitės**. Tik jos geba ilgais straubleliais pasiekti nektarą iš išlinkusio žiedo vamzdelio dugno. Ilgastraubliams **drugiams** tai nepavyksta. Vaisius išbarsto **vėjas** arba **išnešioja skruzdėlės**.

- Į mūsų giminę labai panaši **didžioji dilgėlė**, - tęsi pažinti su **pakrūmių „gyventojais“ miškinė notra**.

Tai išgirdusi **didžioji dilgėlė** pakėlė savo baltus žiedus į viršų ir tarė:

- Nors mano lapai širdiški ir panašūs į jūsų lapus, bet aš visa apaugusi trapiais dilginamaisiais plaukeliais, kurie dilgina – todėl esu **dilgėlė**. Esu reikalinga žmonėms, turiu gydomųjų savybių ir mane galite aptikti visur.

Vaistinė česnakūnė apsidžiaugė, nes jos vardas toks todėl, kad ji kvepia česnaku, ypač patrynus. Žali lapai valgomi kaip salotos, o sėklos vartojamos kaip prieskonis mėsos gaminiams. Įspūdingiausias ir visiškai netikėtas šios bendrijos augalas – į **Lietuvos Raudonąją** (kokia tai knyga?) knygą įrašytas **meškinis česnakas** vartojama vaistams, kaip daržovė ir prieskonis, išsiskyrė savo žiedais ir lapais.

Jau saulė leidosi vakarop, tilo paukščių balsai, skruzdėlės skubėjo į skruzdėlynus, augalai merkė savo akeles ir ruošėsi miegui. **Paprastoji veronika**, stengėsi prisiminti savo naujų kaimynų vardus. Rytoj išauš rytas, atgis pievos ir pamiškės gyventojai naujai dienai.

O jūs, ar atsimenate augalų karalystės gyventojus?